

[Halvgaard.]
ner og videresælger byggegrundene med fortjeneste?»

(Spm. nr. 685).

Begrundelse.

Anledning til mit spørgsmål er en oplysning om, at en kommune ved salg af byggegrunde har beregnet sig en fortjeneste på 125.000 kr. Jeg mener, det er uforsvarligt, at en kommune optræder som jordspekulant for skatteydermidler, idet en sådan fremgangsmåde, som for øvrigt praktiseres i utallige kommuner, medfører forhøjede boligudgifter for køberen og dermed er en medvirkende årsag til øget inflation og prisstigning.

Boligminister *Helge Nielsens* svar (29/7 76):

Efter begrundelsen skal spørgsmålet ses på baggrund af oplysninger om, at en kommune ved salg af en byggegrund skal have beregnet sig en fortjeneste på 125.000 kr. Jeg er ikke bekendt med det tilfælde, der antydes, og kan derfor ikke kommentere det.

Jeg anser det for en fordel, at en kommune som led i sin udvikling opkøber jord til byggeformål, byggemodner arealerne og sælger dem som byggegrunde. Det giver bl. a. kommunen mulighed for en bedre planlægning af fremtidige bebyggelser og medvirker til at sikre et rimeligt udbud af byggemodne grunde.

Med hensyn til salgsprisen for byggegrundene gælder det ud fra princippet om ligelig behandling af borgerne, at salgsprisen for kommunale grunde nogenlunde skal svare til markedsprisen i det pågældende område. Salg under markedsprisen ville give købere af kommunale grunde en begunstiging i forhold til købere af ikke-kommunale grunde.

Hvis markedsprisen indebærer, at kommunen opnår en fortjeneste, kan jeg ikke se noget urimeligt heri. Den kommer jo helheden til gode.

I begrundelsen for spørgsmålet anføres det, at kommunerne ved deres prisfastsættelse er med til at presse grundpriserne i vejret og dermed fremme inflation og prisstigninger.

Dertil må det bemærkes, at en påvirkning af grundpriserne måtte forudsætte et så betydeligt kommunalt udbud af jord, at markedsprisen i afgørende grad kom til at afhænge heraf. Kommunernes udbud af jord udgør imidlertid normalt kun en begrænset andel af det samlede jordudbud.

I øvrigt kan en kommunalbestyrelse ikke afhænde fast ejendom uden tilsynsmyndighedens samtykke.

Af *Wamberg* (FP) til arbejdsministeren (23/7 76):

»Under henvisning til artiklen: »Mange ledig-meldte bygningsarbejdere« i Norges »Handels- og Sjøfartstidende« den 19. juli 1976 bedes ministeren oplyse, om noget dansk offentligt arbejdsformidlingskontor accepterer fortsat udbetaling af arbejdsløshedsunderstøttelse til ledige, der nægter at modtage anvist arbejde med samme eller tilsvarende begrundelse, hvorefter Norges arbejdsformidling øjensynligt fortsætter udbetalingen af arbejdsløshedsunderstøttelse til ledige, der nægter at modtage anvist arbejde, eller om regeringen overvejer at indføre tilsvarende regler, som Norge benytter?«

(Spm. nr. 686).

Begrundelse.

Af artiklen i Norges »Handels- og Sjøfartstidende« fremgår det bl. a., at arbejdsledige ikke fortaber retten til arbejdsløshedsunderstøttelse, hvis de f. eks. ved hjælp af lægeattest kan henvises til, at deres koner bliver nervøse af at undvære deres mænd i 5 af ugens dage.

Da det i Danmark som i Norge er en kendsgerning, at mange virksomheder trods de høje ledighedstal ikke kan få anvist nødvendig arbejdskraft fra den offentlige arbejdsformidling, vil det være af almen interesse at få fastslået, om fortsat udbetaling af arbejdsløshedsunderstøttelse finder sted til arbejdsledige her i landet, der nægter at modtage anvist arbejde med de samme eller andre begrundelser, som norsk arbejdsformidling øjensynligt accepterer som gyldige begrundelser for at fortsætte udbetaling af arbejdsløshedsunderstøttelse til ledige, der afviser at modtage anvist arbejde.

Arbejdsminister *Erling Dinesens* svar (16/8 76):

Ifølge arbejdsløshedslovens § 63, stk. 1, nr. 1, må dagpenge ikke udbetales til et medlem, som uden fyldestgørende grund vægrer sig ved at overtage et passende arbejde, der anvises ham af arbejdsformidlingen.

Om forståelsen af begrebet »fyldestgørende grund« er fastsat nærmere regler i arbejdsdi-